

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Feldkirch (Austria) 24. oktoobril 2012 — Armin Maletic, Marianne Maletic versus lastminute.com GmbH ja TUI Österreich GmbH

(Kohtuasi C-478/12)

(2013/C 26/40)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesgericht Feldkirch

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Armin Maletic, Marianne Maletic

Kostjad: lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH

Eelotsuse küsimused

Kas nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades⁽¹⁾ artikli 16 lõiget 1, mille alusel on pädev selle paiga kohus, kus on tarbija enese alaline elukoht, tuleb tõlgendada nii, et juhul kui teisel lepinguosalisel (käesoleval juhul välismaal asuv reisi **vahendaja**) on lepingupartner (käesoleval juhul tarbija riigi territooriumil asuv reisi **korraldaja**), kohaldatakse mõlema vastu esitatud hagide puhul määruse nr 44/2001 artikli 16 lõiget 1 ka tarbija riigi territooriumil asuva lepingupartneri suhtes?

⁽¹⁾ EÜT 2001, L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 25. oktoobril 2012 — Minister van Financiën versus X B.V.

(Kohtuasi C-480/12)

(2013/C 26/41)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Minister van Financiën

Vastustaja kassatsioonimenetluses: X B.V.

Eelotsuse küsimused

1. a) Kas tolliseadustiku⁽¹⁾ artikleid 203 ja 204 koosmõjus tolliseadustiku rakendusmääruse⁽²⁾ artikliga 859 (eeskätt punkti 2 alapunktiga c) tuleb tõlgendada nii, et tolliseadustiku rakendusmääruse artikli 356 lõike 1 alusel määratud transiitveo tähtaja (pelk) ületamine ei too kaasa tollivõlga ebaseaduslikult tollijärelevalve alt välja viimise tõttu tolliseadustiku artikli 203 tähenduses, vaid toob kaasa tollivõla tolliseadustiku artikli 204 alusel?
- b) Kas esimese küsimuse punktile a jaatava vastuse andmiseks on vajalik, et asjaomased isikud esitavad tolliasutusele andmed tähtaja ületamise põhjuste kohta või vähemalt selgitavad, kus asus kaup ajavahemikul, mis jäi tolliseadustiku [rakendusmääruse] artikli 356 alusel määratud tähtaja lõppemise ja kauba sihttolliasutusele tegeliku esitamise vahele?
2. Kas kuuendat direktiivi⁽³⁾, eeskätt selle artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et käibemaks tuleb tasuda siis, kui tollivõla tekkimise aluseks on üksnes tolliseadustiku artikkel 204?

⁽¹⁾ Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307).

⁽²⁾ Komisjoni 2. juuli 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 253, lk 1; ELT eriväljaanne 02/06, lk 3).

⁽³⁾ Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Grondwettelijk Hof (Belgia) 29. oktoobril 2012 — Pelckmans Turnhout NV versus Walter Van Gastel Balen NV jt

(Kohtuasi C-483/12)

(2013/C 26/42)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Grondwettelijk Hof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Pelckmans Turnhout NV

Kostjad: Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV, Walter Van Gastel Schoten NV

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu lepingu artikli 6 lõikes 3 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklites 20 ja 21 koostoimes harta artiklitega 15 ja 16 ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 34–36, 56 ja 57 sätestatud võrdsuse põhimõtet tuleb tõlgendada selliselt, et sellega on vastuolus niisugused siseriiklikud õigusnormid nagu on ette nähtud 10. novembri 2006. aasta wet betreffende de openingsuren in handel, ambacht en dienstverlening'i (Belgia seadus kaubanduse, käsitöö- ja teenuste osutamise ettevõtjate lahtiolekuaegade kohta) artiklites 8, 9, 16 ja 17, kuna neis sisalduv kohustus valida üks puhkepäev nädalas

- i) ei kehti raudteejaamades ega ühistranspordi-ettevõtjate filiaalides asuvatele ettevõtjatele, müügil rahvusvahelise reisijateveoga seotud lennujaamades ja sadamapiirkondades ega ka bensiinjaamades või filiaalides kiirtee ääres, aga kehtib teistes kohtades asuvatele ettevõtjatele,
- ii) ei kehti ettevõtjatele, kes müüvad selliseid tooteid nagu ajalehed, ajakirjad, tubaka- ja suitsetamistooted, telefonikaardid ja riikliku loterii tooted, audiovisuaalsete toodete ja videomängude andmekandjad ja jäätis, aga kehtib ettevõtjatele, kes pakuvad teisi tooteid,
- iii) kehtib ainult jaemüügi korral, seega ettevõtjatele, kelle müük on suunatud tarbijale, aga mitte teistele ettevõtjatele,
- iv) piirab ettevõtjaid, kelle tegevus toimub füüsilises müügikohas, kus neil on vahetu kontakt tarbijaga, tunduvalt suuremal määral kui ettevõtjaid, kelle tegevus toimub interneti vahendusel või muu kaugmüügi kujul?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank 's-Gravenhage (Madalmaad) 31. oktoobril 2012 — Georgetown University versus Octrooiencentrum Nederland, kes tegutseb nime NL Octrooiencentrum all

(Kohtuasi C-484/12)

(2013/C 26/43)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank 's-Gravenhage

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Georgetown University

Kostja: Octrooiencentrum Nederland, kes tegutseb nime NL Octrooiencentrum all

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta määrus (EÜ) nr 469/2009 ravimite täiendava kaitse tunnistuse kohta ⁽¹⁾, eeskätt selle artikli 3 punkt c ei luba juhul, kui kehtiva aluspatendiga on kaitstud mitu toodet, anda aluspatendi omanikule tunnistust iga kaitstud toote kohta?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kuidas tuleb tõlgendada määruse nr 469/2009 artikli 3 punkti c olukorras, kus kehtiv aluspatent kaitseb mitut toodet ja aluspatendiga kaitstud tootele (toode A) tunnistuse saamise taotlemise kuupäevaks ei ole veel antud tunnistusi teistele sama aluspatendiga kaitstud toodetele (B, C), kuid toodetele (B, C) tunnistuse saamise taotluste peale on tunnistused antud siiski enne, kui on tehtud otsus esimesena nimetatud tootele (A) tunnistuse saamise taotluse kohta?
3. Kas eelmisele küsimusele vastamisel on oluline, kas taotlus tunnistuse saamiseks aluspatendiga kaitstud tootele (toode A) on esitatud samal kuupäeval nagu taotlused tunnistuse saamiseks teistele sama aluspatendiga kaitstud toodetele (tooted B, C)?
4. Kas juhul, kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, saab tunnistuse anda kehtiva aluspatendiga kaitstud tootele, kui eelnevalt on juba antud tunnistus teisele sama aluspatendiga kaitstud tootele, kuid taotleja loobub esimesena nimetatud tunnistusest, et saada sama aluspatendi alusel uut tunnistust?
5. Juhul kui eelmisele küsimusele vastamisel on oluline, kas loobumisel on tagasiulatuv jõud, siis kas loobumise tagasiulatuva kohaldamise küsimus lahendatakse määruse nr 469/2009 artikli 14 punkti b või siseriikliku õiguse alusel? Juhul kui loobumise tagasiulatuva kohaldamise küsimus lahendatakse määruse nr 469/2009 artikli 14 punkti b alusel, siis kas kõnealust sätet tuleb tõlgendada nii, et loobumine on tagasiulatuva jõuga?

⁽¹⁾ ELT L 152, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Holland) 31. oktoobril 2012. aastal — Gesellschaft T. van Oosterom en A. van Oosterom-Boelhouwer versus Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Kohtuasi C-485/12)

(2013/C 26/44)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

College van Beroep voor het Bedrijfsleven